

Michael Howard kirjoittaa uutiskirjeessä 2014-12

Voit lukea näköiskopion uutiskirjeestä tästä linkistä.

Viiden

viikon ajan syksyllä 2014 matkustelin USA:ssa. Koko sen ajan olen tuntenut sitä, mitä Jeremian on täytynyt tuntea, kun Jerusalemin valloitus läheni lähenemistään. Jokainen tietää, että koko maailma on romahduksen partaalla, mutta milloin se tapahtuu? Useimmat kirkkokunnat ja seurakunnat noudattavat ääneen lausumatonta iskulausetta: "Toimitaan ihan tavalliseen tapaan." Mikään ei kuitenkaan ole tavallista.

Ne ihmiset ja ryhmät, jotka ovat nähneet todellisuuden ja tuntevat totuuden, ovat suurimmaksi osaksi vailla johtajaa. Tuleeko Jeesus ensi vuonna? Ei missään tapauksessa, eikä seuraavan vuosikymmenenkään aikana. Miten voin olla tästä niin varma? Koska Hän tulee noutamaan loistokasta morsianta ja olemme vielä kaukana Hänen vaatimustasostaan. Tietenkin on yksittäisiä ihmisiä ja uskovien ryhmiä, jotka janoavat aidosti enemmän Kristusta, mutta van harvat haluavat Häntä todella epätoivoisesti. Jos rakastamme Häntä intohimoisesti, tottelemme Häntä. Jos tottelemme Häntä, uhraamme elämämme ystäviemme puolesta. Se on aitoa kristillistä rakkautta. En näe kristittyjä jonottamassa lähteäkseen Länsi-Afrikkaan tai palvelemaan Irakin ja Syyrian kärsiviä ihmisiä, varsinkaan kurdeja. Olen elänyt Ebola-viruksen naapurina ja kokenut jopa Ebola-epidemian, jota muu maailma ei huomannut ja josta se ei välittänyt. Emme pelänneet tuota epidemiaa emmekä myöskään käyttäneet mitään suojapukuja. Suojanamme oli Herran kirkkaus! Eikä Hän koskaan tuottanut meille pettymystä.

Ihmettelen myös sitä, miksi valtavirran tiedotusvälineet ovat salailleet Isis-järjestön todellisia motiiveja ja tekoja pelottelemalla länsimaita Ebolalla. Olen aivan kyllästynyt kuulemaan "maltillisista" ja "rauhaa rakastavista" muslimieistä. Herätkää kaikki! Sota Isistä vastaan muuttui juuri maailmanlaajuiseksi, eikä kukaan sano sanaakaan. Lainaan: "Isis on tänään julistanut ideologiassaan tapahtuneen opillisen muutoksen, jolla on mahdollisesti historiallista merkitystä. Maanantaina 27. lokakuuta lähetetyssä 42-minuuttisessa viestissä järjestö on kehottanut ensimmäistä kertaa tukijoitaan kaikkialla maailmassa viemään sen taistelu ulkomaille Lähi-idän ulkopuolelle. Abu Muhammed al-Adnani, ryhmän puhemies, yllyttää kuulijoitaan iskemään USA:han ja sen liittolaisvaltioihin mitään lupaa tai oikeutusta kysymättä. Hän kehottaa heitä käyttämään kaikkia tarpeellisia keinoja vihollisen vahingoittamiseksi. Kielenkäyttö on muodollista ja selvää. "Surmatkaa uskottomat, ovatpa he sitten siviilejä tai sotilaita, sillä he ovat saman hallinnon alaisia. Molemmat ovat uskottomia." Minkä valtuuden tämä antaakaan maailmanlaajuiselle jihadille! Se antaa jokaiselle muslimille oikeuden katkaista kaulasi, kun nukut muka turvassa kodissasi. Turvallisuussyistä kansalaiset luovuttavat vielä enemmän valtaa viranomaisille, jotta he voivat oikeutetusti hallita meitä elämämme kaikilla osa-alueilla.

Miten meidän tulisi kristittyinä reagoida? Ne, jotka todella tuntevat Jumalansa, tulevat olemaan väkeviä ja tekemään urotekoja. Nukkuvan jättiläisen on aika herätä. Olemme saaneet siunatun Pyhän Hengen voiman, niin että voimme olla Kristuksen dynaamisia, eläviä kirjeitä. Apostolien teoissa kristityt käänsivät maailman ylösalaisin. Meillä on sama Pyhä Henki, joka tarjoaa meille samoja työkaluja samojen tekojen tekemiseksi. Mikä estää seurakuntaa? Yksinkertaisesti sanottuna kaksi asiaa: pelko ja mukavuudenhalu. Olen nähnyt tämän kaikkialla, missä olen matkustellut. Pelko on tukahduttanut rakkauden ja mukavuudenhalu on tappanut näyn. Voimme väittää rakastavamme Kristusta, ja se saattaa olla totta. Mutta jos sisällämme asuu pelko, emme voi nauttia Herran täydellisestä rakkaudesta, koska Jumala ja Hänen Sanansa ovat ehdottomia ja Hänen Sanansa julistaa: "Täydellinen rakkaus karkoittaa pelon."

Toiseksi, jos Jumalan omat ovat "suruttomia Siionissa", miten he voisivat herätä ja kiinnostua saamaan näyn Herralta? Jumalan koko tarkoitus on se, että Hän tulisi kirkastetuksi. Elätkö todella Herran kunniaksi? Ellen tee niin, en ole löytänyt näkyä enkä täyttänyt Herran vähäisimpiäkään odotuksia elämäni kohdalla. Paavalin huuto oli oppia todella tuntemaan Hänet. Kunpa kaipaus tuntee Hänet saisi vallata meistä jokaisen! Kun tunnemme Hänet, palvomme Häntä intohimoisesti ja tuo palvonta saa meidät tekemään asioita Herran kunniaksi. Vasta kun Herra on saanut tulla kirkastetuksi meissä, Hän tulee kirkastetuksi meidän kauttamme. Sitä maailma haluaa kiihkeästi nähdä: Herran kirkkauden täyttävän Hänen astiansa. Luomakunta huokailee nähdäkseen tämän tapahtuvan, mutta seurakunta pidättää Herran tulvaa ja voittoa. Emme voi tehdä mitään omilla ponnisteluillamme. Kaikkien tekojemme lähtökohtana on oltava voima, koska Kristus asuu meissä loistokkaasti. Tämä on se voima, joka voittaa maailman: meidän uskomme, joka on kuuliaisuutta.